

November 1945

F 10 hade i oktober detta år flyttat sin verksamhet från Bulltofta i Malmö till Barkåkra i Ängelholm. Jag tillhörde F 1 i Västerås men blev förlagd till F 10 för att fullgöra min första manskapsskola på F 10 från 1 november till juli 1946. Disciplinen var hård, det fick minnsann vi volontärer snabbt komma underfund om! Det behövdes inte mycket innan våra instruktörer och befäl rev sönder våra permissionssedlar och vi var en hel del, som började undra om vi överhuvudtaget skulle få se Ängelholm. Revelj 0600, sänggående 2130 och tystnad 2200. Då hände följande en morgon: 0601 öppnas dörren till vårt logement och in kommer dagoff, en löjtnant, stf dagoff, en fanjunkare, daguoff, en furir och en stf korpral. Av de 8 på "luckan" var 7 på benen, men den 8:e, en riktig filur från Köpingsbro (inga namn), satt i

sin överslaf iklädd gamla långa kommiskalsonger, dinglande med benen över sängkanten. Löjtnanten: Varför är inte volontären uppstigen?? - Jag är uppe! - Det är Ni inte: Nr och namn? - 86-6-48 L. Samtliga ut genom dörren. Vi hans kamrater undrade, vad blir det av det här? Efter ett besök hos vår divchef Kn Börje Hofvendahl där L fick det beska beskedet att straffet blev 3 dagars kasernförbud, fredag-söndag, hörde vi honom under dagen mumla och smida planer. Nåväl kvällen kom, det blev läggdags och ljuset släcktes, vi hans logkompisar kände på oss att något skulle hända, men vad? Inte tal om att "törna in". Strax efter kl 2200 tänds ljuset. Visitation av hela styrkan från morgonen, allas blickar mot L:s säng! Han sitter exakt på samma sätt, som på morgonen.

- Löjtnanten: Varför ligger Ni inte?
- Löjtnanten sa att jag låg i morse, då ligger jag fan ta mig nu ässe!
De övriga dagbefälen hoppade ut i korridoren storskrattande och vi stackare "kåkade" filt i stort sett hela natten.

Morgonen kom. Dagoff öppnar dörren till vårt log, med en viss försiktighet. Ja då, L sitter i sina långa kalsingar och säger snabbt som attan! - Löjtnant, volontär 86-6-48 L anhåller om att få veta om jag ligger eller är uppe? PANG, sa det i dörren och historien gick sedan runt på F 10 till mångas glädje, men till förtret för den stackars löjtnanten. T o m vår stränge och fruktade flottiljchef "Zache" lär ha dragit på munnen och det hände kanske inte så ofta!

Sören Lindberg
Nyköping

I en sång denna gång
Jag berättar det tvång
som jag led under min exercis
under timmar, som led
under dagar, som skred
sakta fram uti F 10:s kasern.

Jag till Barkåkra kom
och fick flygets uniform
och sen började vårt "slaveri"
göra halt och helt om
bilda rotekolonn
och vad mer, som till krigarlivet hör!

Men vi har ju en tröst
att ej lång tid är kvar
40 månader går ju så snart
och när tiden har gått
och jag friheten fått
far jag hem till min vän, det är så klart!

F 10-visa

Vid min älskades bröst
skall jag då finna tröst
varom jag nu så länge har drömt
tusen kyssar jag tar
ej på smekningar spar
hos den vän, som jag älskar så ämt!

Nej nu slutar min sång
annars blir den för lång
ty en diktares namn står ej här
det en västgöte är, som har diktat det här
och som har suttit i buren mången gång!

Sören Lindberg
Nyköping